

МОЛОДИЙ КОСМОНАВТ

ОУНБ
ІНЖЕНЕРСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 102 (1738).

ВІВТОРОК, 28 серпня 1973 року

Ціна 2 коп.

ДОСТРОКОВО!

Широко розгорнувши соціалістичне змагання за успішне виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки, гурівники промислових підприємств області достроково, 24 серпня, справилися з планом восьми місяців по обсягу реалізації промислової продукції і випуску більшості найголовніших виробів.

До кінця місяця понад план буде реалізовано більше 15 мільйонів кіловат-годин електроенергії, понад 170 тисяч тонн вугільних брикетів, 126 тисяч пар панчішно-шкарпеткових виробів, 600 тонн таллинного масла, 250 тонн ковбасних виробів та інших видів продукції.

СЕМІНАР ПРОПАГАНДИСТІВ

При Будинку політичної освіти обкому КП України відбувся триденний обласний семінар пропагандистів політичної економії. Навчальний рік у системі політичної освіти починається з вивчення матеріалів квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС. Тому на семінарі значна увага була приділена висвітленню зовнішньополітичної діяльності КПРС і Радянської держави по втіленню в життя Програми миру, розробленої XXIV з'їздом КПРС.

З лекціями «Діяльність КПРС по здійсненню Програми миру, розробленої XXIV з'їздом КПРС», «Комплексна програма соціалістичної ін-

теграції в дії», «Боротьба КПРС за створення в Європі міцної системи безпеки і співробітництва», «Радянсько-американські відносини на сучасному етапі» виступили лектори обкому і міського партії В. І. Онциук, В. І. Пашев, В. І. Киріченко та лектор міської організації товариства «Знання» Д. М. Лавренчук. Про 70-річчя II з'їзду РСДРП йшлося у виступі позаштатного лектора обкому партії Г. П. Боднарова.

На секційних заняттях з учбово-методичними лекціями по політичній економії капіталізму і соціалізму виступили кандидати економічних наук А. К. Гудсков, Л. М. Бренер, лектори міської організації товари-

ства «Знання» В. І. Іваншин, А. І. Пашаєв, М. В. Мірошніченко, І. Ю. Фердак. Методичні проведення занять у школах основ марксизму-ленінізму присвятив свій виступ заступник завідувача Будинком політичної освіти М. Є. Сірик.

Перед пропагандистами виступив заступник завідувача відділом пропаганди і агітації обкому партії М. А. Каліч.

Учасники семінару переглянули ряд тематичних хронікально-документальних фільмів, ознайомилися з виставкою до 70-річчя II з'їзду РСДРП, придбали навчальні посібники, програму школи основ марксизму-ленінізму.

МОЛОДИЙ робітник заводу «Червона зірка» Сергій Луценко тільки-но одягнув солдатську гімнастерку. І зняючись з своїми новими товаришами. Кожен з них називав свою адресу:

- Я з Гомеля!
- А я з Урду.
- Мій дім на Усть-Ілімі...
- Оце взвод, оце сім'я! — вражено відповів Сергій. — Як в нас на заводі.

І відкрив таку статистику: на «Червоній зірці» працює 1679 росіян, 8868 українців, 108 білорусів, 43 молдовани, чимало узбеків, татарів, башкирів, вірменів, осетинів. Це тут, в заводських цехах грузинка-Мерікухидзе пройшла шлях від простої учениці токаря до старшого майстра. Досвідченим спеціалістом став литовець Вітаутас Санкаускас. Першими їх наставниками і учителями були українські робітники...

Про це згадали юнаки та дівчата з «Червоної зірки», прийшовши на заняття політгуртка, де розглядалась тема «Ми — патріоти і інтернаціоналісти».

А ще робітники говорили про те, що заводські сім'ї йдуть в різні куточки нашої неосяжної Батьківщини, в десятки країн світу, кожен розповідав

МИ —

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

про знайомі імена воїнів, які визволяли наше місто від німецько-фашистських загарбників. То теж росіяни і білоруси, узбеки і грузини.

Такі уроки цікаво пройшли на Побузькому нікелевому заводі, на Олександрійському електромеханічному заводі, в комсомольських організаціях Світловодська. Готуючись до уроку, юнаки та дівчата вивчали виробничі зв'язки підприємств і колгоспів області з колгоспами і заводами інших республік, підприємствами Болгарії. Молоді хлібороби колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району з вдячністю говорили про своїх друзів з Белгорода, які допомогли їм в організації тваринницьких ферм, згадували дружні зв'язки бригади О. В. Гіталова з башкирськими хліборобами. А в колгоспі імені Леніна Долішського району комсомольці не могли не відзначити велику допомогу господарству інженерів з Литви. Говорячи про врожайну ниву, молоді хлібороби села Кам'яного Новоархангельського району, щиро дякували хліборобам Кубані, які подарували їм зерно високоврожайних сортів пшениці.

Розгортаючи свою діяльність по інтернаціональному вихованню молоді, комітети комсомолу повсякчас урізноманітнюють і поглиблюють форми роботи в цьому напрямку. В Олександрії і Вільшанці цікаво пройшли вечори дружби народів, на яких виступили ветерани війни, гості з братніх республік. Наприклад, культурній селі Доброго Вільшанського району провели цикл тематичних вечорів «Республіки — сестри». Завідувач Великокринівської сільської бібліотекою Ульянівського району Галина Червоний організувала літературні вечори, читальні конференції «Ми живемо в країні Рад». В селі Люшинеатому Голованівського району юні слідопити місцевої школи відкрили історію подвигів 220 радянських воїнів, які визволяли їх країну від німецько-фашистських загарбників, — росіян, білорусів, українців, узбеків і грузинів. Тепер про цих героїв йде розмова на вечорах бойової слави. А завітайте в Кіровоградську СШ № 14 на заняття КІДу. І ви почуєте, скільки друзів мають школярі з болгарських міст Балчик, Варни і Толбухіні. Учні Олександрії і Ульянівки листуються з своїми ровесниками з Білорусії і Литви. Там здійснили свій подвиг наші земляки Герої Радянського Союзу Дмитро Гуляев і Дмитро Яремчук. Щоб якнайбільше дізнатись про своїх визволителів, білоруські і литовські школярі надіслали свої перші листи на Кіровоградщину.

«Радянських людей усіх національностей еднають, поряд з пам'яттю про ратну славу, також легендарні діла ударників перших п'ятирічок і трудових героїв післявоєнної відбудови, подвиги покорителів цілини і небувалих масштабів звершення на великих будовах наших днів, освоєння північних і східних районів. У праці і в бою народилися спільні традиції радянського народу, — говорив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев у своїй доповіді «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». — Ними пишеться і дорожить кожний радянський громадянин».

Так, ми патріоти своєї Батьківщини. І чуємо єдиної родини підносить чашу гордості, нашу велич. Тільки в єдності, в дружбі наша сила. І ми йдемо до мети мільйонними колонами. Бо ми — інтернаціоналісти.

АНГАМОВІ ЖИВІ

Ангам Садиков вже кілька років живе в Україні. Працює в колгоспі імені Кірова Новомиргородського району. Він — механізатор. Доручають йому і трактор, і автомашину, а влітку обов'язково комбайн. Подобається йому тут. «Такі не помінявся, коли після закінчення служби в лавах Радянської Армії обрав саме це село на степовій Кіровоградщині — міркує хлопець.

Іхав на Україну, думав: «Придвалось, попрацюю, а там і повернуся до Башкирії». Відверто кажучи, вело його у край золотих пшениць, бажання задовольнити свою цікавість, з дитинства мріяв про далекі подоро-

жі. Та вийшло все навпаки. В колгоспі зустріли привітно, повірили в його сили. Приймаючи в свій колектив господарства, голова колгоспу казав: «От побачиш, Ангаме, залишишся ти у нас». І ніби напропорочив. Оточили юнака привітні люди, довірливо ставились до нього, і йому дуже хотілось виправдати оте довір'я.

Особливо йдуть добре справи літньої пори під час косовиці. Йому подобається жити в Україні. Агрегат ніби пливе пшеничним морем, а колоски видзвонюють ніжну мелодію. Протягом кількох років Ангам виборює призове місце у районному змаганні молодих жнивварів. По го внеском в український мільярд стає 5,5 тисяч центнерів хліба.

Колгосп вже закінчував жнивувати, коли надійшла звістка про присвоєння ордена «Дружби народів» Казахській РСР. На комсомольських зборах молодь села обговорювала промову Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева при врученні високої нагороди братній республіці. Взяв слово і Ангам. Довго говорити він не вміє. Але товариші знають, що коли юнак бере слово, то його виступ буде коротким, змістовним і діловим. Так і того разу він повідомив про своє рішення їхати на допомо-

гу казахським жнивварам. Аж тут продовжується боротьба за врожай третього, вирішального року п'ятирічки. А він не може стояти осторонь. Звичайно, товариші погодились з таким рішенням. А незабаром Ангам Садиков та ще десять комсомольців з Новомиргородського району поїхали до Казахстану.

В. СЕРЕДА, завідувач відділом комсомольських організацій Новомиргородського РК ЛКСМУ.

МАЛЯРИ РАЙСА ЛОГВИНЕНКО, ОЛЕНА КАЗНАДІН, КЛАВДІЯ ШУКАЛОВИЧ будівельного управління № 3 ТРЕСТУ «ОЛЕКСАНДРІЯВБуд» — знову СЕРЕД ПЕРЕМОЖЦІВ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ БУДІВЕЛЬНИКІВ МІСТА.

Фото К. КОСТЯНТИНОВА.

ГПО НА МАРШІ

„НАГАДАЙТЕ, ТО ЗРОБИМО...“

ЩЕ РАЗ ПРО ПРОПАГАНДУ ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ В КІРОВОГРАДІ

Початок був, ніби й втішний. Коли стартував новий комплекс ГПО, фізкультурні активісти вважали своїм першочерговим завданням пропаганду його нормативів і вимог. В спортивних клубах, школах, на підприємствах міста читались лекції, впроваджувалися бесіди, оформлялись діаграми, таблиці. Здавалося

б, всі юнаки і дівчата знайомі з програмою, за якою вони мають складати заліки з фізичної та військово-технічної підготовки. Першими отримали значки ГПО комсомольці заводу «Червона зірка», олійжиркомбінату, машинобудівного технікуму, СШ № 6, швейної фабрики. Саме тут і пропаганда фізкультури та спорту була на належному рівні. Наприклад, інструктор по спорту олійжиркомбінату М. Мицель раз на тиждень влаштовував лекції в цехах, в клубі підприємства. Вчителька фізико-математичного класу СШ № 5 Л. Коляда була ініціатором проведення тижня фізкультури. Такі заходи, організовувались до весняних днів. А тоді пауза — не

на тиждень, а на кілька місяців. Влітку в колективах фізкультури не було проведено жодного вечора спортивної слави, не прочитано жодної лекції на спортивну тематику.

А завітайте на будь-який спортивний комплекс. Тут майже немає лозунгів, закликів, плакатів. Хіба що такий: «Юнаки і дівчата! Складайте нормативи комплексу ГПО!». І то він давній, вивішений на сонці. Стадіон спортклубу «Зірка», спортивний комплекс біля швейної фабрики. Чому б тут, скажімо, не виставити портрети перших кращих значників, таблиці, які б розпові-

(Закінчення на 4-й стор.)

● ПІД ГОСТРИМ КУТОМ

МЕХАНІЗАЦІЯ ПО-БОБРИНЕЦЬКИ

ПІД ЧАС табірної утримання, коли для худоби є багато поживного і дешевого корму, тваринники завжди добиваються високих показників. Та про «велике молоко» в колгоспі «Україна» Бобринецького району ніколи не доводиться говорити, бо щодня від кожної корови тут в серпні надояють всього по 7 кілограмів молока.

Які ж причини, що призвели до такого тривожного становища? Можливо, у окремих доярок бувають зриви в роботі, вони недбало ставляться до своїх обов'язків? Ні. Цього немає. Як зустрівся з ними, вони що задоволені до початку доїння, підносили до ясел воду.

— Так майже ціле літо, — розповіли доярки. — І до голови, і до зоотехніків зверталися. Обіцяють...

Доярка Р. Карпук — серед передовиків. Рідко вона скаржиться. Але не втрималась:

— Як корови були на стійловому утриманні, працювати було, легше. Допомогала механізація. Зараз же — ні кормороздатників, ні транспортерів не використовуємо. Надоями похвалитися

доярки не можуть, заробітком теж. А система морального та матеріального стимулювання тваринників у господарстві в занедбаному стані. Підсумки соцзмагання підбивають не систематично. На стенді, що біля вагони, наприклад, читаю: «Бюлетені надояв молока за III декаду червня».

Чимало комсомольців і молоді трудяться на фермі. Валентина Безверха, Ніна Ткач, Ніна Іванченко, Катерина Дробіт та інші. Коли дівчата хотіли створити комсомольсько-молодіжний колектив, звернулися по допомогу до працівників райкому комсомолу. Та на відповідь чекають і до нині.

Багато невтішного довелось мені побачити на МТФ. А як буде далі? Допомогти створити належні умови праці для дівчат мають спеціалісти господарства. Відповідальне завдання і у працівників райкому комсомолу — активізувати роботу комітету комсомолу колгоспу, і не лише постійно допомагати (чого, до речі, не скажеш), а й контролювати.

О. МІЩЕНКО,
студент Київського держуніверситету.

НА ЗЕЛЕНІ ЖНИВА — З ІНІЦІАТИВОЮ

КОМСОМОЛЕЦЬ МИКОЛА САМУСЕНКО ПРАЦЮЄ ТРАКТОРИСТОМ ТРЕПІВСЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ САБЛІНО-ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАДГОСПУ. НИНІ ВІН УДАРНО ТРУДИТЬСЯ НА ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОГО ТВАРИННИЦТВА.

НА ФОТО: М. САМУСЕНКО.

ПРОФЕСІЮ БАГАТО, А ОБСЕРГ СВОЮ

— Дайте поїсти, хіба ж я можу щось довести натще серця?

Зав'язалась дружня розмова. Розпитували, звідки родом, чи одружений. Знайшлися однопольчани і потекли солдатські спогади.

— Гей, хлопці, — раптом схаменувся Леонід. — На роботу запізнимося!

Комбайнери посхоплювалися і попрямували заводити двигуни.

5.

...Юрко чергує біля комбайнів. Він і без того частий гість у бригаді. Всі комсомольці перевищують денну норму, працюють на славу, але Нетис не вгамовується. Навіть по ставленню до своїх друзів.

— Чого ти, Василь, (це до Мельника) від Миколи Доленки відстаєш? Агрегат же, здається, справний?

А до Миколи: — Жми, бо Василь на здоганяє.

І так з кожним. Якщо треба — пожартує, допоможе добрим словом. А здебільшого — ділом. Бо любить він свою професію, любить після праці пройтись вечірнім полем, послухати його оповідки. Любить відчувати серцем і мозком життя: дайну пісню колосу, що, засинаючи, тонко дзвонить об горизонт.

...Земля м'яко вигинається йому під ногами. Прохолодний, теплий вітер куйовдить волосся і десь, зовсім поряд, Юрко бачить: повертається з роботи Ляно.

Бачить Юрій Нетис, бо знає закон земного тяжіння, що проросло в молодих серцях степовиків.

В. БОНДАРЕНКО,
член обласного літературного об'єднання,
с. Крупське — Гаївка
Кіровоградського району.

—1.

ВІН ступив уперед і, відштовхнувшись, полетів униз, звично рахуючи про себе «П'ятдесят один... П'ятдесят два... П'ятдесят три...»

Величезний літак вже далеко. За мить над головою сплеснуло, і горизонт, востаннє хитнувшись, нарешті, спокійно замер.

«Порядок!» — подумки відзначив Юрко і глянув на шовкову ромашку свого парашуту. Трохи осторонь від нього (Нетис скоріше відчував, а не побачив) розкрився й Ляончин парашут.

Небо, куди не кинеш оком, рясніло яснобілими пелюстками куполів. Перші з десантників досягли посадочного майданчика; і швидко готувались до «бою». Сержант й собі зручніше підтягнув автомат. Знав, що приземлюється в «точку», братів же парашут — несло вбік. Туди, де жовтогарячим океаном хвилювались пшениці. «Ще встигне правильно спланувати», — заспокоює себе Юрко. Глянув на розкішні хліба. Осміхнувся: — «Скоро жнива почнуться»...

— «Нам, парашутистам, привітливо на тебе чисті», — співають пісню десантників у стропах блакитні струмені повітря.

...На полі чистім. Демобілізують з армії — обов'язково піду разом з Ляоною працювати до землі... Агрономом. До тієї землі, що стрімко набирає швидкість, росте і міниться внизу, вирає барвами, і кличе, кличе до себе...

—2.

Службовець районного управління сільського господарства, не підводячи голови, старанно вичитав документи і тільки тоді вражено глянув на хлопців,

— Брати!.. Тобто я хотів спитати, хто з вас Юрій, а хто Леонід...

Вони стояли, стрункі, кароокі хлопці, весело посміхалися. На їх гарних засмаглих обличчях важко було знайти хоча б одну розрізняльну рису.

— Наскільки я вас зрозумів — хочете працювати разом? — мовив їх співбесідник. — Повинен розчарувати.

Він ще раз перегорнув папер, вже твердо продовжив:

— У Кіровоградському районі спеціалісти з освітою агро-

тягував нищечком, так Володимир, найстарший брат, коли дізнався, швидко припинив ці «експерименти».

— Іди влаштувайся справу в квартиру, — увірвав його спогади Василь Андрійович. — А через три дні ставай до роботи. — Через три? — спалахнув хлопець.

— А що?

— Завтра!

Парторг підвівся і вдівано розсердився:

— Ну що з тобою по-робиш! Завтра так завт-

ЗАКОН ТЯЖІННЯ

НАРИС

нома потрібні таким колгоспам і радгоспам: імені Леніна, імені Котовського, імені Крупської...

Брати розгублено пересирнували.

— Можливо, все ж є вакансія? — Ми з часу народження кожного дня не розлучалися. Тому «на пару» працюватимемо.

— Нічого більше запропонувати не можу.

Юркові й Леоніду потрібно було вирішити складну, дуже складну задачу. Вони настільки звикли один до одного, що не могли уявити своє подальше життя окремо. Разом сиділи за шкільною партою, разом учились у Знамянському технікумі, служили в армії.

— Згода! — сказав Юрко. — Якщо треба — значить треба.

— На одній землі живемо, — підхопив його думку брат. — Давайте направлятися.

—3.

Не зовсім легко починалась зустріч зі степом після дворічної розлуки. Це був найскладніший десант, в якому хлопцям доводилось брати участь. Тепер вони з посмішкою згадують невдачі перших днів, радіють за успіхи.

— Так-так, — вітаючись, усміхнувся парторг. — Такий спеціаліст, як ти, в цю годину просто знахідка. Запалюйте юначе, — продовжував парторг. — Поговоримо...

Юрко не палив. У восьми класі, бувало, під-

ра. — І закінчив уже на порозі. — Я знав, що ти тільки так можеш вирішити. Є в тебе бажання хліборобської нашої долі.

Василь Андрійович саме так і сказав «бажання хліборобської долі». А коли ж воно починалось? Можливо тоді, в Знамянському Будинку культури, де кірпата дзвінкоголоса дівчинка читала:

Земле рідна, мозок мій світлий,
І душа ніжнішою стає...
І, і, і, — раніше...

«Це було. Але ще раніше...» Голос звучав у прищипленому залі, як відверта сповідь.

Хто тебе коханням обіграє,
Хто тебе любов'ю обійде,
Хай того земне тяжіння зрадить,
І з прокляттям беззмірно проковтне.

—4.

В бригаду колгоспу імені Крупської Леонід прийшов у військовій формі. Механізатори з недо-вірям оглянули струнку постать: занадто вже молодий. Хтось навіть вголос засумнівався, на що хлопець, не ображаючись, відповів:

До Всесвітнього конгресу миролюбних сил

НА ПОРОЗІ НОВОЇ ЕПОХИ

У РОЗМОВІ З КОРЕСПОНДЕНТОМ АПН Н. ПОРТУГАЛОВИМ ЧЛЕН ДИРЕКТОРАТУ ПАРТІЇ НІМЕЦЬКИЙ СОЮЗ МИРУ АРНО БЕРИШ ЗАЯВИВ:

— Підготовка до Всесвітнього конгресу миролюбних сил набирає темпів на берегах Рейну. Мабуть, найбільш характерною рисою цієї політичної кампанії, яка охопила зараз всю країну, є те, що в неї включились не лише передові заводи прогресивної громадськості, а й численні масові політичні та інші організації ФРН.

Профспілки, молодіжні та жіночі спілки у системах головних політичних партій країни, релігійні та професійні об'єднання, нарешті, депутати бундестагу та ландтагів самим ходом розвитку поставлені нині перед необхідністю виявити своє ставлення до конгресу. Досвід Х Всесвітнього фестивалю молоді та студентів у Берліні переконав багатьох за-

хідних німців у тому, що боротьба за мир, за загальноєвропейське співробітництво нерозривно пов'язана віднині з антиімперіалістичною солідарністю і є справою не лише урядів, а й самих народів.

У цій боротьбі ніхто не може залишатись осторонь. Той, хто сьогодні в ФРН хотів би відмежуватись від міжнародних форумів миролюбних сил об'єктивно потрапляє до одного табору із ворогами розрядки. Ось чому ставлення до конгресу, який має відбутись у Москві, є тепер одним із головних індикаторів, що відбивають справжню позицію тих чи інших наших політичних і громадських діячів у питаннях розрядки, яку підтримує більшість західних німців.

Консервативні кола, які продовжують мислити категоріями «холодної війни» ведуть зараз боротьбу проти зовнішньополітичного курсу коаліційного уряду, який проголосив своєю метою прогрес у справі розрядки і загальноєвропейського співробітництва. Та боротьба минулого і майбутнього, нового проти старого у нас розгортається зараз не лише і не стільки в парламенті, скільки у масових політичних і громадських організаціях, спілках і об'єднаннях, що охоплюють практично все наше доросле населення. Арену цю

єї боротьби стали і засоби масової інформації: преса, радіо, телебачення.

Ще десять років тому для політичної еліти ФРН, що знаходилась тоді на першому плані «холодної війни», саме поняття мирного співіснування було неприйнятним. Вслід за головними політичними партіями обивателі вважали, що боротьба за мир і мирне співіснування — «винахід комуністів, які лише про те і мислять, щоб погубити Захід». Ці часи минули безповоротно. Зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з Президентом США Ніксоном стали прологом нової ери, в якій мирне співіснування повинно стати єдиною формою відносин між державами.

Саме те, що Сполучені Штати, провідна країна імперіалізму, змушені були піти на погодження головних норм мирного співіснування, на виключення загрози атомної війни з арсеналу політичних засобів Заходу, свідчить про корінні зміни у співвідношенні сил на світовій арені на користь табору соціалізму, очолюваного Радянським Союзом.

Уряд ФРН дуже своєчасно зробив висновки із нової обстановки, вступивши на шлях нормалізації відносин з Радянським Союзом і соціалістичними країнами і признание післявоєнних реальностей у Європі. Та це лише перший крок на вірному шляху.

Я і мої однодумці, соратники в боротьбі за мир, віримо в те, що настає нова епоха в міжнародних відносинах. Вона не лише гарантує ФРН життя в умовах міцного миру, а й віднині перед нею вперше в її історії можливість проводити політику в інтересах трудящих мас проти воєнної загрози і гонки озброєнь. Тому народ Західної Німеччини повинен

взяти безпосередню участь у боротьбі за мир і міжнародне співробітництво.

Хочу сказати ще про одну обставину, що має, на мою думку, першочергове значення. Атлантичні пропагандисти стверджують, що соціалістичні країни перешкоджають так званім гуманітарним контактам, тобто обміну людьми та ідеями між країнами різного соціального ладу, побоюючись начебто поразки у боротьбі із західною ідеологією. В цьому ствердженні все поставлено з ніг на голову. Соціалізму нема чого боятись ідеологічної боротьби, адже перемога за ним, належить йому, його ідеям у свідомості широких народних мас західних країн. Ідеологія нерівності, наживи — приречена Процес, що розвертається, наприклад, у профспілковому русі ФРН, хвиля протестів проти дискримінації при зарахуванні на роботу західнонімецьких комуністів, активна участь нашої молоді у берлінському фестивалі під лозунгом антиімперіалістичної солідарності — свідчать про це досить переконливо. Слабкість власних позицій спонукає імперіалістичних ідеологів прагнути до підміни боротьби психологічною війною та ідеологічними диверсіями за знайомими рецептами. А що стосується контактів між людьми і обміну ідеями між країнами з різним соціальним ладом, то чи можна собі уявити плідніший і ширший форум для цього, ніж фестиваль у Берліні, що недавно закінчився, чи майбутній Московський конгрес, в якому збирається взяти участь представницька делегація з ФРН.

(АПН)

м. Кельн.

НЕБАВЛЯКОЮ ПОПУЛЯРНОСТЮ СЕРЕД ХЛІБОРОБІВ НОВОУ КРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ КОРИСТУЮТЬСЯ ВИСТУПИ ТРІО БАНДУРИСТІВ РІВНЯНСЬКОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ.

Фото В. КОВПАКА.

ЗНОВУ «ОПЕРАЦІЯ МОТОРМЕН»

З ГУРКОТОМ, на великій швидкості танки увірвалися до католицьких кварталів. Вслід за ними — мотопіхота. Вулиці миттю спустіли. Щільно зачинились вікна і двері. Та це не спасло мешканців. Десятки вбитих і поранених — результат цієї горезвісної «операції мотормен».

Рік мичув з тих пір. Та мало змін на землі Ольстера. Вибухи, автоматні черги, постріли з рушниць — така повсякденна дійсність Північної Ірландії. Цими днями британське командування віддало окупаційним військам наказ рішуче і негайно використовувати зброю в будь-якій «важкій» ситуації, навіть якщо перед ними будуть жінки і діти. І «томмі» не примусили себе умовляти. З чіткістю роботів почали вони діяти: розстрілювати, бити, кидати в тюрми. Стать і вік «противника» не враховувались. Останні події в Ольстері англійські журналісти називають повторенням «операції мотормен». Особливо «відзначились» недавні карателі з парашутно-десантних підрозділів. Захопивши робітничий район Белфаста — Ардойн, вони встановили там режим терору. І знову десятки вбитих і поранених.

Ось коротка статистика трагедії північно-ірландського населення. З 1969 року в Ольстері загинуло майже 900 чоловік. Кількість бомб, що розірвалися за період з 1969 року, перевищує три тисячі.

В результаті шантажу і погроз з боку правих екстремістів 60 тисяч чоловік залишили свої домівки. За мовчазною згодою Лондона молодчики з реакційних протестантських організацій, на зразок «борців за свободу Ольстера», снують по католицьких гетто північно-ірландських міст, розправляючись з негодними.

Впевнені в своїй безкарності, підтримувані окупаційними військами, ультра нахабнішають з кожним днем. Головорізи з організації «оранжевий орден» при повному озброєнні крокують вулицями Белфаста та інших міст, вигукуючи фашистські лозунги.

Майже п'ять років в Ольстері триває неоголошена кровопролитна «мала війна». Ні гнів і обурення світової громадськості, ні рух протесту всередині самої Англії не зупиняють британський уряд, на совісті якого ця жорстока бойня.

Виступаючи на мітингах трудящих, заступник Генерального секретаря Компартії Ірландії Джеймс Стюарт сказав:

— Мир під небом Ольстера запанує лише тоді, коли будуть скасовані репресивні закони, припиняться свавільні англійської армії, коли Північна Ірландія отримає більше прав, а ірландські протестанти в боротьбі за загальні інтереси трудового населення.

Н. СТРЕЛЬЦОВА, (АПН).

Природа і ти

◆ З НОВИХ ПОЕЗІЙ

Наді мною, наді мною —
Небо зоряне,
А моє ще чисте поле.
Не розоране.

А я мрію, що засію
Ціле полище,
А які в нім будуть зерна —
Невідомо ще.

В хліборобів я питаю,
Славних молодців:
«Що найбільші урожаї
Дасть на полі цим?»
І відказують селяни, —

МОЄ ПОЛЕ

Ширість в голосі:
«Сій, щоб серце звеселялось,
Що завгодно сій.
Чи пшеницю, а чи жито
Сій у добрий час.
Тільки б літом
Пустощі втом
Не соромив нас».

Анатолій КРИМСЬКИЙ.
с. Триліси,
Олександрівський район.

НАВІЧНО В БОЙОВОМУ СТРОЮ

Події і факти пов'язані з життям і діяльністю талановитого українського письменника — інтернаціоналіста Ярослава Галана, лежать в основі нового фільму Одеської кіностудії «До останньої хвилини».

Роль Галана виконує відомий за стрічками «Біг», «Повернення святого Луки», «Земля Саннікова», «Солярис» артист Владислав Дворжецький.

О. БУРЛАКОВ,
Кор. РАТАУ.

м. Одеса.

ЛІКИ НАВКОЛО НАС

Б ІЛЬШЕ двохсот видів дикоростучих трав і кущів Туркменії володіють цілющими властивостями, мають у собі цінні речовини, що йдуть на виготовлення ліків. Цей факт встановили вчені Інституту ботаніки Академії Наук Туркменської РСР.

Одна з найдавніших лікарських рослин — солодка гола. Природні плантації солодки розкинулись у долині Амудар'ї. Вже давно цей корінь використовується при катаральних захворюваннях дихальних органів. А після відкриття в сорокових роках кортизоноподібної активності екстракту солодкового кореня цікавість до нього збільшилась. Виготовлені з нього ліки стали відзначатись ще ширшим діапазоном дії.

Високі цілющі властивості відкриті в чагарниковій солянці і марені красивій. Праці туркменських вчених дозволили створити культурну форму марени красивої і вирощувати її на ланах республіки. Був організований спеціальний радгосп по виробництву марени.

Але вивчення природних ресурсів — лише одна із сторін діяльності туркменських ботаніків. Значне місце в їх роботі належить акліматизації рослин — мешканців інших країн та континентів. На дослідній ділянці інституту висаджено багато лікарських рослин, вивезених з Аравії, Індії, Південної Америки та інших країн. На дослідженні — двадцять видів не бачених ра-

ніше в республіці лікарських рослин. Деякі з них уже вдалось пристосувати до місцевих кліматичних умов і зберегти при цьому їх цілющі властивості. Прижилась, наприклад, кассія вузьколиста, батьківщина якої — Індія. Вдалось отримати і її дозріле насіння. Тепер ця рослина культивується не лише в нашій республіці. Кассією засівають значну площу в казахстанському радгоспі «Дарміна».

Багата природа середньазіатських республік. Багато в її коморах промислових і лікарських рослин. Виявити і вивчити їх — завдання вчених-ботаніків.

Баки КЕРБАБАЄВ,
кандидат біологічних наук.
АПН.

м. Ашхабад.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„ДІЮТЬ ГРОМАДСЬКІ ІНСПЕКТОРИ“

Так називалась стаття старшого інспектора управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі В. Смирнова, вміщена в газеті за 4 серпня ц. р. В ній говорилось про порушення правил торгівлі і обслуговування відвідувачів у ресторані «Інгулець» м. Олександрії.

Як повідомив редакцію начальник відділу робітничого постачання комбінату «Олександріявугілля» т. Дудник, статтю було обговорено на зборах колективу ресторану. Факти підтвердились. Наказом по ВРП за приготування неповноцінних страв бригадиру кухні т. Сірій оголошено догану.

За відсутності належного контролю, безвідповідальності ставлення до своїх обов'язків завідувачів виробництвом т. Чирві оголошено сувору догану. Адміністративне стягнення накладено на буфетницю т. Преображенську.

УНІВЕРСАДУ ЗАВЕРШЕНО

Десять днів над головним стадіоном нашої країни майорить прапор з емблемою Універсиади-73. Юнаки та дівчата 72 країн світу взяли участь в студентських іграх. Спортсмени соціалістичних країн вибороли 221 нагороду за перших три місця у 4-х видах спорту в той час як інші студентські атлети завоювали майже на сто медалей менше — 123. Це свід-

чить про великі можливості для всебічного розвитку людини в соціалістичному суспільстві. Отже, прапор Універсиади опущено. На змаганнях в Москві представники студентського спорту з різних країн світу могли не тільки поміряться силою й майстерністю. Всесвітні студентські ігри ще раз продемонстрували стремління юнаків і дівчат до взаєморозуміння і дружби між народами, зміцненню спортивних зв'язків.

(Закінчення).

дали про їх результати під час складання нормативів комплексу?

На сторінках обласних газет вже згадувалось, що в Кіровограді немає вітрини, де б можна було зробити такий напис: «Сьогодні на стадіонах і спортивних майданчиках міста». Адже про змагання, які влаштовуються тут, майже ніхто не знає. На стадіоні лише учасники поєдинків, а уболівальники — наставники команд.

В міському комітеті по фізкультурі і спорту перед спартакіадними змаганнями ми запитали:

— Де ваші оголошення про ці поєдинки? Про них можна дізнатись лише випадково.

Голова спорткомітету О. Березань відповів:

— Є на вході на стадіон. А в різних мікрорайонах міста, особливо в центрі, нам не дозволяє афішувати архітектор. Крадькома розклеюємо на щитах біля ринку новобудов.

Дивна ситуація: на кожному розі вулиці щодня розкладено купи листків з помідорами, працівники магазинів торгують, де хто забажає, де найбільш людні місця — треба збути товар. А гарну спортивну вітрину, виходить, поставити на вулиці нема дозволю.

Авторів цих рядків довелося побувати в Ярославлі, Петрозаводську, Києві, Мінську. І була нагода переконатись, що навіть некорінні жителі, а гість міста, який любить спорт, одразу дізнається, де і коли проводиться ті чи інші змагання. В столиці Білорусії, наприклад, в кількох скверах встановлені цілі монументи. Тут портрети кращих спортсменів, плакати, таблиці росту рекордів наших олімпійців, чемпіонів республіки і міста. Вам не треба перелічувати довідник чи слухати бесіду фізоргана. Відпочиваючи в сквері, ви обов'язково звернете увагу на низку

яскравих цифр: нормативи і вимоги для значистів ГПО, першорядника, майстра спорту. І нагадування: «Фізкультура — джерело сили, бадьорості, високого фізичного гарту».

А в Кіровограді? В сквері, біля центрального универсаму — й агадки про спорт нема, в парку імені Леніна — теж забули, в комсомольському сквері — ніхто не згадав, не підказав, не порадив. От тільки напроги міськспорткомітету

„НАГАДАЙТЕ, ТО ЗРОБИМО...“

колись «зліпили» невеличке віконце і наклеїли там кілька малюнків фотознімків — репродукцій для буклетів на спортивні теми. Але жодного портрета місцевого спортсмена там нема.

— Ніде зробити, нема кому, нема коштів, — вже не раз виправдовувались фізкультурні активісти. Михайло Мишель вносять якось вирішив запросити фотографа до себе на олійжиркомбінат. Та в місцевому тоді зауважили:

— А як будемо платити? Гроші, звісно, є, але треба вміти їх використати.

Отож-то: треба вміти!

Іще раз про лекційну пропаганду, бесіди, вечори запитань і відповідей. З кожного колективу фізкультури був звіт в міський спорткомітет: з нормативами і вимогами комплексу ГПО ознайомився кожен. А чи так це? В міськхарчокомбінаті № 2 більшість молоді не знає, як треба пробігти, стрибнути чи підтягнутись на перекладні,

щоб отримати срібний і золотий значок ГПО. Так і в малочисельних спартаківських організаціях. В авангардівців «Червоної зірки», на заводі «Укрспільгосптехніка», в школах і технікумах тут справа не पुшена на самоплив. А прийдіть у фірму «Одяг», в різні дрібні майстерні, завітайте у підомства і установи. Запитайте тут людину, яка сидить сім годин за письмовим столом:

— Вам двадцять п'ять років. Щоб отримати золотий значок ГПО, треба підтягнутись на перекладні тринадцять разів.

— Ого! Мабуть, я не зможу.

І такі лі. Бо треба тренуватись. Треба готувати себе до цього. І не тиждень-два. Бо комплекс ГПО впроваджений не заради того, щоб тільки показати високий результат і на цьому заспокоюватись. Викладача машинобудівного технікуму М. Бикова, наприклад, мені доводиться зустрічати в дендропарку щоранку. Напружений біг, гімнастичні вправи. І ця людина завжди бадьора, міцна, загартована. Спл для творчої і патхенної праці вистачить ще на довгі роки.

І про таких людей ми маємо говорити повсякчас, ставити їх за приклад іншим.

Однею лекцією тут не обійдеться. Пропаганда фізкультури і спорту — справа повсякденна, паузи в ній недопустимі. Отож доводиться нагадати фізкультурним і комсомольським активістам міста: треба вирішувати проблему негайно. З ініціативою, без опікунів.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комуніста».

м. Кіровоград.

ЧЕМПІОНАТ ЮНИХ

Кіровоградцям пощастило: учасники чемпіонату України з художньої гімнастики, що проходив у спортивному залі Кіровоградського педагогічного інституту, подарували їм захоплююче спортивне видовище.

Цей чемпіонат виглядає відрізняється від попередніх, — поділилась своїми враженнями голова республіканської федерації художньої гімнастики В. Зінченко. — По-перше, останнім часом тренери з художньої гімнастики захоплюються технічними складностями, а питанням виховання у своїх учнів виразності і артистизму приділяють менше уваги. На північній же змаганнях більшість учасників поряд з майстерним виконанням складних елементів продемонстрували, так би мовити, ще й віртуозність. Особливо помітно це було під час виступів киянок, харків'янок та одеситок. По-друге, чемпіонат цей по праву можна назвати чемпіонатом юних. Майже всі його

учасники — учні і студенти. Та до слова «молодий» не додає «зелений». Адже посудіть: «золото» й «бронзу» вибороли спортсменки, яким лише по 15 років. Значно краще виступили кіровоградці. Гімнастки стали впевнено працювати з обручем, скакалкою, стрічкою, у вправах без предмета. Вони вибороли 8 місце в командному заліку, а той час, як минулого року були лише десятыми. Хочу відзначити хороші виступи Талі Морозової та Талі Осадченко. Великого успіху добилась студентка Кіровоградського педагогічного інституту Антоніна Тимофеева, яка на цих змаганнях виконала норму майстра спорту.

У командному заліку перемогли киянки, харків'янки та одеситки. Абсолютною чемпіонкою республіки стала киянка Ірина Дерюгіна. Варто було майстрові спорту міжнародного класу Жанні Васюрі у вправі зі стрічкою допустити незначну помилку, як І. Дерюгіна захопила лідерство і перемогла. Вона також виборола золоті медалі у вправах з булавою, зі стрічкою, вправах без предмета, срібні медалі — вправах з м'ячем, вправах з обручем. Тобто 15-річна чемпіонка отримала чотири золотих і дві срібних медалі. Приз «Молодого комуніста» за оригінальну композицію у вправах із скакалкою виборола одеситка Н. Свиридова. Приз обкому комсомолу за кращу композицію з обручем вручено киянці Л. Ентушенку.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

В Кіровограді закінчилась зональна першість ЦК ДСТ «Авангард» з легкої атлетики. Турнірну таблицю переможців очолили спортсмени Кримської, Кіровоградської та Миколаївської областей.

Кіровоградський майстер спорту Василь Логвиненко став переможцем змагань спартаківців республіки з

фехтування. Серед рапіристів йому не було рівних. Золоту медаль завоював також Ігор Цілийер (шабля).

В черговому матчі на першість області з футболу спортсмени заводу «Червона зірка» здобули перемогу над командою Нової Праги «Колос» — 6:0.

ВИГРАШ „СПОРТЛОТО“

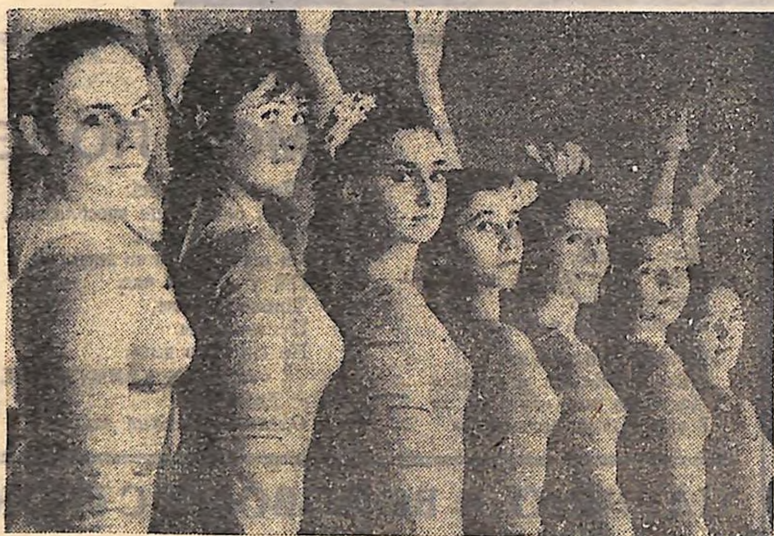
Як повідомило головне управління Спорткомітету СРСР, переможці 23 тиражу «Спортлото», який відбувся 20 серпня, одержать за шість вгаданих номерів 5000 карбованців, за п'ять — 2030 карбованців, за чотири — 47 карбованців,

за три — 3 карбованці.

По Україні в цьому тиражі вгадано 55 «п'ятірок», 2033 «четвірки», 35495 «трійок».

Наступний тираж «Спортлото» відбудеться 30 серпня в Новосибірську.

(РАТАУ).

НА ЗНИМКАХ: ВГОРІ — ВІСТУПАЄ МАЙСТЕР СПОРТУ МІЖНАРОДНОГО КЛАСУ Ж. ВАСЮРА; ЛІВОРУЧ — КІРОВОГРАДСЬКІ ГІМНАСТКИ Н. ЦІЛИЙЕР, Л. ТРОФИМЦЬ, Т. ОСАДЧЕНКО, Т. МОРОЗОВА, М. СМАГІЛЕНКО, Л. СТУКАЛОВА, А. ТИМОФЕЄВА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ВІВТОРОК, 28 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Творчість юних». (М.). 10.10 — «17 моментів есені». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 10 серія. (М.).

11.25 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М.). 12.00 — Нові правила дорожнього руху. (М.). 12.30 — «Хліб іде». (М.). 18.00 — Кольорове телебачення. «Як я був самостійний». Художній фільм. (М.). 18.30 — «Наука — сілському господарству». (М.). 17.00 — «Піонерський налейдоскоп». (Харків). 17.35 — «Сільські обрії». «Школа Птахова». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 18.00 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 18.10 — На Всесоюзному музичному фестивалі «Кримські ворі». (М.). 18.50 —

«Людина і закон». (М.). 19.20 — Художній фільм. (М.). На наше прохання. «Веселі хлопці». 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — «Обличчя друзів». (М.). 22.15 — Кольорове телебачення. Міжнародна товариська зустріч з волейболом. Збірка СРСР — збірка Японії. (М.). 23.00 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.55 — Концерт, присвячений Дню шахтаря. (К.). 18.30 — На головних напрямках п'ятиріччя. (Львів). 17.00 — Концерт. (М.). 17.30 — Для школярів. «Вогнище». (М.). 18.00 — Реклама, оголошення. (К.).

18.30 — «Все починається з дороги». (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Д. Росцін. «Семільський цирюльник». Вистава Саратовського театру опери та балету ім. Чернишевського. (Дніпропетровськ). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Продовження вистави. (Дніпропетровськ). 22.30 — Інформаційний огляд «На лапах республіки». (К.). 22.35 — Вечірні новини. (К.).

СЕРЕДА, 29 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольо-

рове телебачення. Для дітей. Театр «Дзвіночок». «До побачення, дитячий садок». (М.). 10.15 — «17 моментів есені». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 11 серія. (М.). 11.25 — «Сільські живили». (М.). 18.00 — Програма документальних фільмів. (М.). 18.30 — «Шахова школа». Клас шахістів-розрядників. (М.). 17.00 — «Робітничі династії». (Одеса). 17.30 — Для дітей. «Пращаю подружжя». (Харків). 18.00 — «На контролі» — виконання зобов'язань 1973 року. Виступ другого секретаря Устьїнського РК КП України топ. Мельника А. М. (Кіровоград). 18.10 — «Поезія». (М.). 18.40 — Кольорове телебачення. «Перший екзаме». Художній фільм. (М.). 19.00 — «В ефірі «Молодість». (М.). 20.00 — Кольорове телебачення. 13 Міжнародний конкурс естрадної пісні в Союзі. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — В. Бєлов. «Телесеріал оповідання».

Прем'єра телевізійного спектаклю. (М.). 22.50 — Новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.50 — Х. Вуолійока. «Юстін». Вистава Черкаського драматичного театру ім. Шевченка. (Львів). 15.35 — Для юнацтва. «Орієнтир». (Донецьк). 16.40 — «На лапах республіки». (Дніпропетровськ). 17.00 — «На здобуття Державної премії СРСР 1973 року. Обов'язкове мистецтво». (М.). 17.30 — Для школярів. «Ми учиняємо в Дідинополі». (М.). 18.00 — Фільм-концерт. «Грає АБІ Зейдер». (К.). 18.30 — Реклама, оголошення. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Художній фільм. «Гість з Кубані». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Концерт ансамблю пісні і танцю народної армії Угорщини. (К.). В перерву — веселі новини. (К.).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, за. Телефон: відповідальний секретар та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гаїнки, 2.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.